

Μίμηση Αγίου Νικολάου

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Νίκος Καρύδης, Θεολόγος, Λαμπαδάριος Ι.Ν. Αγίου Θεράποντος Μυτιλήνης](#)

Οι άγιοι που καθημερινά τιμώνται «εν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς» προβάλουν μπροστά μας σαν πρότυπα, σαν παραδείγματα μίμησης. Οι ακολουθίες που ψάλλονται εξυμνούν τις αρετές, τη στερεότητα στην πίστη τους, την ακράδαντη εμπιστοσύνη τους στο Χριστό και την εκκλησία Του, τη συνεχή τους μαρτυρία και διδασκαλία δια λόγου και πράξεως.

Μέσα σε όλη τη βιοτή του Αγίου Νικολάου, απ'τα βρεφικά του ήδη χρόνια - τα γεννοφάσκια του θα λέγαμε - ως και τα πολύ βαθιά γεράματά του (ο άγιος κοιμήθηκε σε ηλικία 100 ετών) συναντά κανείς αμέτρητα περιστατικά που απορεί και θαυμάζει. Μελετώντας τη ζωή του θα μπορούσες να πεις ότι ήταν μια πρακτική ενσάρκωση του ευαγγελίου στη ζωή ενός ανθρώπου.

Η εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου ανατροφή του, ο θεολογικός λόγος του, ο εκκλησιαστικός αυθορμητισμός, η καρδιακή πίστη του, ο «νούς Χριστού» που κατείχε - κατά τον Απ. Παύλο - ήταν μερικά απ'τα χαρακτηριστικά του Αγίου

Νικολάου τα οποία τον κατέστησαν άξιο ώστε να τον μαρτυρήσει ο ίδιος ο Κύριος ως αρχιερέα του και επίσκοπο της Λυκίας. Κι όπως γράφει ο Αγ. Νικόλαος ο Καβάσιλας δικαίως θα μπορούσε να αναφερθεί εν προκειμένω αυτό που είπε ο ίδιος ο Κύριος για τους Αποστόλους ότι «έγώ έξελεξάμην ύμᾶς» και να ονομασθεί «σκεύος έκλογής» σαν τον Απ. Παύλο όπως μαρτυρεί το δοξαστικό των εσπερινών αποστίχων του Αγίου.

Ο άγιος Νικόλαος, ίσως ο μεγαλύτερος απ' τους αγίους μετά τον Τίμιο Πρόδρομο, είχε συνδυάσει την πράξη με τη θεωρία, το λόγο με τη φιλανθρωπία και τη φιλοθεία, την πίστη με τα έργα, καθώς εξηγεί ο αγ. Ιάκωβος ο αδελφόθεος. Κηρύττει με τη θεολογία του μπροστά στον αυτοκράτορα εν μέσω της Συνόδου, χειροδικεί τον αλαζόνα και εγωιστή Άρειο και περιθάλλει χήρες, ορφανά. Βγάζει τις πόρνες από την οδό της απώλειας, χρηματίζει τους πτωχούς κάνοντας τον εαυτό του πτωχό.

Η ζωή του ήταν ένα καθημερινό θαύμα, γεμάτη από θαύματα. Πολλά, πάμπολλα θαύματα, τόσο πολλά που οι ύμνοι της εκκλησίας κάνουν λόγο για «ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ καὶ πηγὴν θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἄβυσσος τοῦ ἑλέους», χαρακτηρίζοντας έτσι τον αγιο. Ας φανταστούμε με τί ταχύτητα και ορμητικότητα τρέχουν τα νερά ενός μεγάλου ποταμού που υπερχειλίζει και ρέει σαν χείμαρρος απ' τα ψηλά βουνά προς την απέραντη θάλασσα. Ας παραλληλίσουμε την αγάπη και το έλεος του φιλανθρώπου και φιλοθέου ιεράρχου με το αχανές του βυθού του ωκεανού. Τόσο αμέτρητα ήταν τα θαύματα που έφερναν τα πλάσματα κοντά στο δημιουργό, έβγαζαν απ'τα δεσμά της αμαρτίας

και οδηγούσαν στην ελευθερία, στο Χριστό.

Ο βίος του αποτελεί παράδειγμα αγιότητας κάθε είδους, αφού ο Άγιος Νικόλαος μπορεί επαξίως να χαρακτηριστεί ποιμήν και διδάσκαλος, μέγας ιεράρχης και πατέρας της Εκκλησίας, απόστολος του ευαγγελίου, ομολογητής της αληθείας και μάρτυρας του ευαγγελίου, κανόνας πίστεως και εικόνα της πραότητας, διδάσκαλος της εγκράτειας, πλουτιστής των πενομένων, πατήρ των ορφανών και προστάτης των χωρών. Κάθε φιλάγιος μπορεί να βρει σ' αυτόν πολλά παραδείγματα θεωρίας και πράξεως για να μιμηθεί και να τον προσεγγίσει, αν όχι να του ομοιάσει, καθώς ο ιερός και άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος κελεύει πως η τιμή του αγίου είναι η μίμηση αυτού.

Οι ονομαστικές εορτές αναθάλλουν καθημερινά για να θυμίζουν αυτά τα παραδείγματα και να κρίνουμε στους εαυτούς αν και κατά πόσο προσεγγίζουμε το αγίο μας, τον οποίο οφείλουμε να έχουμε ως πρότυπο.

Τέτοια μέρα διαπιστώνουμε ότι συνεχώς απομακρυνόμαστε από το στόχο αυτό. Κι ψυχή φωνάζει εναγωνίως «Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, έξελοῦ ἡμᾶς τῆς ένεστῶσης ανάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ίκεσίαις σου».

Έρχεται ο άγιος και σαν σοφός καπετάνιος και ακμαίος πηδαλιούχος τραβά το σκάφος μου κοντά του. Η μνήμη του μοιάζει με απάνεμο αγκυροβόλι στο οποίο μπορείς να βρεις καταφύγιο όσο πληγωμένος κι ανεμοδαρμένος είσαι απ' την αμαρτία και τη φουρτουνιασμένη καθημερινότητα. Έρχεται η γιορτή του, αφήνεσαι σε εκείνον, προσεύχεσαι και τον καθιστάς στο εξής καπετάνιο για να καθορίσει με τις πρεσβείες του τη ζωή σου.

Ας ευχόμαστε ο άγιος Νικόλαος να πρεσβεύει προς τον Κύριο ώστε να κληθούμε άξιοι της ουρανίου βασιλείας και με τις μεσιτείες αυτού να μας απαλλάξει από της «ενεστῶσης ανάγκης» της πανδημίας εάν αυτό είναι προς όφελός μας.

Καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἅει, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

<https://bit.ly/3rPqkla>